

FOAIE PAROHIALĂ

1 - 7 decembrie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

SFÂNTUL MASLU

marți, 3 decembrie 2024; ora 17.00

Sfântul Nicolae

vineri, 6 decembrie 2024; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Neparticiparea la vot nu doar că nu ne oferă posibilitatea de a fi reprezentați și auziți, dar totodată se împotrivește voinței lui Dumnezeu de a lua parte la viața publică. (cf. *Catechismul Bisericii Catolice nr. 1915*)

Cum să votez bine!

Alege candidatul care se potrivește cât mai bine cu principiile și valorile tale de creștin catolic, ținând cont de învățătura morală a Bisericii și de drepturile fundamentale ale omului.

Verifică istoricul candidaților pentru că cel mai greu lucru când vine vorba de vot este să alegem persoanele și partidele care să ne reprezinte, care să aibă aceleași valori ca și noi.

Poate ca nu există persoanele care să aibă aceleași principii ca noi, dar sunt unele principii morale care NU SUNT negociabile, care nu admit excepții sau compromisuri.

NU ignorați importanța votului; absența de la urne este și ea o formă de decizie cu efecte asupra societății.

(Creștini catolici și cetățeni. Chemarea la responsabilitate civică.

Alin Nistor Bădiceanu, vicepreședinte sector adulți și echipa Consiliului Director ACRO)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Anda Zoe Roșu, Eugen Radu și Carla Ema Abrudan** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preenții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Oglinda parabilelor

Atât în Evanghelia de astăzi care se încheie cu “întunericul cel din afară”, “plângerea și scrâșnirea dinților”, cât și în cea de duminica trecută, a lucrătorilor ucigași din vie, pe care Stăpânul cu “rău îi va pierde”, putem avea tendința de a ne focaliza atenția pe aspectele acestea negative, ca și cum totul s-ar reduce la o pedeapsă a lui Dumnezeu atunci când lucrurile nu merg cum ar trebui. Cădem în această ispită dacă uităm două lucruri. În primul rând uităm să punem textul în contextul întregii Sfintei Scripturi, care pe lângă aceste două parabole sau altele asemenea, ne pune în fața ochilor și parabola fiului risipitor, și pe cea a drahmei sau a oiței pierdute. Dacă punem în context fiecare fragment scripturistic descoperim că dreptatea și îndurarea sunt două fețe ale aceleiași iubirii a lui Dumnezeu. În al doilea rând nu putem uita faptul că evanghelia de astăzi, ca și cea de duminica trecută sunt parabole și funcția principală a parabilelor este aceea de a ne trezi la realitate, fiind un semn palpabil al milostivirii divine. Așa cum, de exemplu, parabola spusă de Natan regelui David, după ce acesta din urmă îl trimite la moarte pe Urie pentru a-i lua soția, are rolul de a-i prezenta păcatul în toată urâciunea lui și astfel de a-l întoarce de pe calea pierzaniei. Scopul principal nu este acela de a pedepsi, și vedem asta în momentul în care regele își recunoaște greșeala: Natan, în numele Domnului îi spune “nu vei muri!” Similar este scopul parabolei de duminica trecută: Isus le vorbește celor care peste doar câteva zile vor face exact ceea ce descrie parabola vierilor ucigași: Mântuitorul va fi scos în afara Ierusalimului, în afara viei și va fi omorât. Parabola spusă fariseilor este o ultimă tentativă de a-i aduce pe calea cea dreaptă, chiar dacă ei refuză convertirea, fiindcă în loc să spună ca și David „am păcătuit”, ei plănuiesc cu și mai multă îndârjire cum să-l prindă și să-l omoare.

Parabola de astăzi merge în același sens. Remarcăm, așa cum spuneam, plânsul și scrâșnirea dinților, însă nu putem să nu subliniem și faptul că banchetul este pregătit în mod gratuit pentru noi. Nu trebuie să contribuim cu nimic, nu trebuie să venim cu cadouri, totul este pregătit de către Dumnezeu. Trebuie doar să venim, chiar dacă de multe ori, și asta este prea mult pentru noi. Cu toții avem trista experiență a momentelor în care în mod mai mult sau mai puțin explicit, i-am spus Domnului că avem altceva mai important de făcut decât să fim cu El. Paradoxal, chiar și când îl refuzăm, răul ni-l facem nouă și nu Lui, fiindcă dacă la banchetul Cerului este abundență deplină, lumină și fericire veșnică, refuzând să intrăm, alegem de fapt întunericul și plânsul care sunt în afara banchetului. Parabola este pentru fiecare dintre noi o chemare a Îndurării Divine la convertire, la a recupera haina de nuntă, haina pe care am primit-o în dar la botez: căți în Cristos v-ați botezat, în Cristos v-ați și îmbrăcat. (...)

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla